

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר טריסט צ'כוסלאב
י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'ת"ק
גם מפורסם כמחבר
(שם אביו ר' אפרים דול)

רבינו משה איסרליש זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קייבא ז'י"ו
י"ח אייר שנת ת"א שנת ה'ת"ק
גם מפורסם כמחבר
(שם אביו ר' ישראל דול)

רבינו משה איסרליש זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קייבא ז'י"ו
י"ח אייר שנת ת"א שנת ה'ת"ק
גם מפורסם כמחבר
(שם אביו ר' ישראל דול)

רבינו משה איסרליש זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קייבא ז'י"ו
י"ח אייר שנת ת"א שנת ה'ת"ק
גם מפורסם כמחבר
(שם אביו ר' ישראל דול)

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומיו

לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה להיות, כאילו היה שייך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה.
נחריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י
על ידי הנעלים ברחימו ורחימו ברחימו שלים בשם כל ישראל.

סימן צב – הנצרך לנקביו. ודין רחיצה לתפלה ושאר הכנות לתפלה. ובו י' סעיפים

- א. היה צריך לנקביו אל יתפלל ואם התפלל תפלתו תועבה וצריך לחזור ולהתפלל, והני מילי שאינו יכול לעמוד עצמו שיעור הילוך פרסה אבל אם יכול להעמיד עצמו שיעור פרסה יצא בדיעבד אבל לכתחלה לא יתפלל עד שיבדוק עצמו תחלה יפה. הגה: וכל הנצרך לנקביו אסור אפילו בדברי תורה כל זמן שגופו משוקץ מן הנקבים (הגהות מיימוני פרק ד' מהלכות מפלה):
- ב. אם באמצע תפלתו נתעורר לו תאוה יעמיד עצמו עד שיגמור ולא יפסיק ואם בשעת קריאת שמע ובכרותיה נתעורר בין לקטנים בין לגדולים קורא כדרכו. הגה: ודוקא שאינו מתאוה כל כך דאית ביה משום בל תשקצו אבל בלאו הכי יותר טוב להפסיק (תשובת הרשב"א סימן קל"א פסק דמותר, ותרומת הדשן סימן ט"ז פסק דאסור וצריך לחלק כך). ואם רצה להרחיק ולהטיל מים עושה:
- ג. צריך קודם תפלה להסיר כיחו וניעו וכל דבר הטורדו:
- ד. צריך לרחוץ ידיו במים אם יש לו ואם אין לו צריך לחזור אחריהם עד פרסה והני מילי כשהוא הולך בדרך והמים נמצאים לפניו אבל אם צריך לחזור לאחוריו למקום מים עד מיל חוזר יותר ממיל אינו חוזר ואם מתירא שיעבור זמן התפלה ינקה ידיו בצרור או בעפר או בכל מידי דמנקי (ועיין לקמן סימן רל"ג):
- ה. רחץ ידיו שחרית והסיה דעתו צריכים נטילה לתפלה אם יש לו מים אף על פי שאינו יודע להם שום לכלוך ולא יכרך ואם אין לו מים מזומנים אין צריך לחזור וליטול. הגה: ואפילו היו ידיו מלוכלכות ונוטלן לתפלה אינו מברך וכדלעיל סימן ו':
- ו. העומד בתפלה ונזכר שנגע במקום מטונף די בנקיון עפר או צרורות או מחכך ידיו בכותל:

- ז. מקום מטונף היינו מקומות המכוסין באדם לפי שיש בהם מלמולי זיעה וכן אם חיכך הראש. הגה: ולכן אסור ליגע במקומות אלו בשעה שעומדים בתפלה או עוסק בתורה (כל זו). וכן בצואת האוזן והאף כי אם על ידי בגד (מהרי"ט):
 - ח. המשתין לא יתפלל עד שישאא כדי הילוך ד' אמות משום ניצוצות והמתפלל לא ישתין עד שישאא כדי הילוך ד' אמות שכל ד' אמות תפלתו שגורה בפיו ורחושי מרחשין שפוותיה:
 - ט. הרוקק לא יתפלל עד שישאא ד' אמות. המתפלל לא ירוק עד שישאא ד' אמות ודוקא לרצונו אבל אם נזדמן לו רוק מותר (ועיין לעיל סימן צ"ז):
 - י. טוב ליתן צדקה קודם תפלה:
- סימן צג – קודם שיתפלל צריך לשהות. ובו ד' סעיפים**
- א. ישהה שעה אחת קודם שיקום להתפלל כדי שיכוין לבו למקום ושעה אחת אחר התפלה שלא תהא נראית עליו כמשאוי שממהר לצאת ממנה:
 - ב. לא יעמוד להתפלל אלא באימה והכנעה לא מתוך שחוק וקלות ראש ודברים בטלים ולא מתוך כעס אלא מתוך שמחה כגון דברי תנחומין של תורה סמוך לגאולת מצרים או סמוך לתהלה לדוד שכתוב בו רצון יראיו יעשה שומר ה' את כל אוהביו:
 - ג. אין עומדים להתפלל מתוך דין ולא מתוך הלכה שלא יהא לבו טרוד בה אלא מתוך הלכה פסוקה. הגה: והיינו נמי כמו מתוך שמחה כי פקודי ה' ישרים משמחי לב (טור):
 - ד. העוסק בצרכי צבור כעוסק בתורה דמי פירוש לענין לעמוד מתוכו להתפלל שגם זו שמחה היא לו שעוסק בצרכי צבור ויש מפרשים דהיינו לענין דאינו צריך לפסוק להתפלל:

סיב'רנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יזכור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובפתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצנים צדיקים.